

ה"ת 70778/03/22 - גיא ליזבונה, גל ליזבונה, ל.מ.ד. גרופ גולד בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 70778-03-22 ליזבונה ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני המבקשים	כבוד השופט טל ענר
1. גיא ליזבונה	
2. גל ליזבונה	
3. ל.מ.ד. גרופ גולד בע"מ	
נגד המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשות להחזרת תפוסים.
2. **גיא ליזבונה (להלן: המבקש)** נעצר בסיומה של חקירה סמויה ביום 8.3.22 בחשד לביצוע עבירות מכס ומע"מ. יום למחרת שוחרר בתנאים מגבילים ומאז נמשכת החקירה בעניינו.
3. במסגרת חקירתו נתפס מידי המבקש על פי צווים שיפוטיים מלאי עסקי הכולל מאות מכשירי טלפון סלולרי, קונסולות משחק ועוד. נכון למועד מתן החלטה זו התפסה נמשכת למעלה מחודשיים וחצי. על פי דו"ח עדכני שהוגש לי ביום 29.5.22 כוללת התפסה 239 פריטים מהחנות בגבעתיים; 16 פריטים שנתפסו ברכב; 56 פריטים שנתפסו בחנות באילת; 130 פריטים בכספת החנות באילת. כל אלה יכנו מעתה ואילך - "**התפוסים**".
4. המבקש עותר להשבת התפוסים. לטענתו אין בסיס ראיתי לכאורי להאשמתו בעבירות הלבנת הון ומכאן שיש להורות על שחרור כל רכושו. לחילופין טוען המבקש כי התפסה אינה מידתית וכי ניתן וראוי להמירה בחלופת תפיסה בהתאם להלכה הפסוקה. המבקש מעריך את שווי התפוסים במיליון וחצי ש"ח.
5. חברת **ל.מ.ד. גרופ גולד בע"מ** (להלן: **המבקשת**), טוענת לזכות בתפוסים ועתרה להשיבם לידיה. מבקשת זו היא ספקית סחורה ותיקה של המבקש. המבקשת טוענת כי הסחורה התפוסה בבעלותה כל עוד לא משולמת מלוא התמורה עבורה. עניין זה מוסדר לטענתה בהסכמות בין הצדדים וכן "באמירה מפורשת בכל חשבונית מס המונפקת בגין כל סחורה מסופקת". המבקשת מעריכה את שווי הסחורה התפוסה בכשלושה מיליון ש"ח.

ומדגישה שהפריטים על פי טיבם חשופים לשחיקת ערך מהירה.

6. בתגובה בכתב מיום 7.4.22 טענה **המשיבה** במענה לטענתו העיקרית של המבקש, כי התפיסה אינה מכוח חוק איסור הלבנת הון (סעיף 7 לתגובה), אלא מכוח עילות לפי סעיף 32 לפסד"פ. לטענת המשיבה המכשירים התפוסים שימשו הן כאמצעים לביצוע עבירות לפי חוק מע"מ והן כחפצים שבהם נעברה עבירת הברחה לפי פקודת המכס. לטענת המשיבה קיים ביסוס ראיתי לחשדות ברמה הנדרשת בשלב בו נמצא ההליך. המשיבה מוסיפה וטוענת כי התפיסה מידתית ואינה עולה על השווי המוערך של העבירות.

7. בתגובה נוספת מיום 13.4.22 התייחסה המשיבה לבקשת הטוענת לזכות וטענה כי המבקשת אינה הבעלים **בסחורה**. המשיבה טוענת, כי המבקשת לא עמדה במבחני הפסיקה, לא הוכיחה זכות קניינית בתפוסים מכוח תניית שימור בעלות ולא הצביעה על רצון אמיתי של הצדדים לשימור בעלות.

8. ביום 14.4.22 קיימתי דיון במעמד הצדדים, אשר חזרו ככלל על טענותיהם וכן נשמעה עדות קצרה מפי נציג המבקשת, מר דוד בניאשווילי (עמ' 5-7 לפרוטוקול). כן הוגשו דו"ח סודי המפרט את התקדמות החקירה וחומרי חקירה גולמיים.

9. ביום 20.4.22 ניתנה החלטת ביניים לגבי חלק מהתפוסים (כסף מזומן ורכב מסוג דאצ'יה), ואילו לגבי התפוסים שבמוקד החלטה זו - מאות המכשירים האלקטרוניים - קבעתי הנחיות דיוניות מאחר וסברתי שהנושא אינו בשל להכרעה מטעמים שקשורים בניהול החקירה ושלא ניתן היה לפרטם בגוף ההחלטה מחשש לשיבוש החקירה.

10. הוגשו הודעות עדכון של הצדדים. בהודעת המבקש מיום 28.4.22 ציין כי בחקירתו באזהרה מיום 25.4.22 הוטח בו חשד שחלק מהמכשירים התפוסים מזויפים. המבקש מסר הסבר וציין כי מדובר במספר מצומצם של פריטים שנרכשו מספק מסוים. המבקש שב ועתר להשבת כל התפוסים "שאינם חשודים כמזויפים". תגובה נוספת של המשיבה הוגשה ביום 3.5.22 ובה חזרה על טענותיה והשיבה לטענות בהודעות המבקשות.

11. בעקבות ההודעות הנוספות מצאתי לקיים דיון משלים במעמד הצדדים. בסיומו הוריתי על הגשת דו"ח תפיסה מפורט ומעודכן. דו"ח זה הוגש ונראה כי ניתן להכריע בבקשות.

דין

12. אקדים ואומר כי עיינתי בדו"חות הסודיים ובחומר הראיות הגולמי שהועמד לעיוני ומצאתי כי קיים חשד סביר

בעוצמה גבוהה לביצוע עבירות על חוק מע"מ, פקודת המכס וחוק איזור סחר חופשי באילת על ידי המבקש.

13. מדובר - בתמצית שבתמצית - בחשד לניצול לרעה של ההטבה הניתנת בחוק איזור סחר חופשי באילת על ידי הברחת טובין מאילת למרכז הארץ ומכירתם שם, והסוואת המהלך על ידי מרמה ורישומים פיקטיביים כאילו הטובין נמכרו באילת. החשד מבוסס על עדויות (למשל אלה שצורפו כנספח ה' לדו"ח הסודי מיום 14.4.22), תיעוד עשיר במסמכים (למשל נספחים ד', ז', ח' לנספח הנ"ל), חומר חשבונאי וחומרי מחשב שנתפסו עת הפכה החקירה לגלויה, וראיות שהתקבלו מאז (למשל נספח י' שאף הרחיב את יריעת החשד).

14. המקור הנורמטיבי לתפיסה נמצא בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט-1969 שזו לשונו: **"רשאי שוטר לתפוס חפץ אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה"**.

15. מבין חמש עילות התפיסה המנויות בסעיף, הרלוונטיות לענייננו לפי טענת המדינה הן תפיסת אמצעים לביצוע עבירות ותפיסת חפצים שבהם נעברה עבירה. מעיון בחומר **שוכנעתי ששתי העילות הנ"ל מתקיימות**. מנגנון ביצוע העבירות העולה מחומר הראיות מבסס את שתי עילות התפיסה הנ"ל ומצביע - כלשונה של כבוד השופט פרוקצ'יה בעניין **לרגו** (בש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**) - כי התפוסים **"הוכתמו בכָתָם עבירה"**.

16. אכן, לא ניתן בשלב הנוכחי של החקירה לקבוע האם בכל המכשירים התפוסים נעברו עבירות, והאם כל המכשירים התפוסים שימשו לביצוע עבירות, אולם החשדות כפי עוצמתם הנוכחית הופכים לשיטתי את התפוסים כולם לבני-חילוט עתידי מכוח סעיף 39 לפסד"פ.

17. אוסיף כי החשדות שהתעוררו לגבי 130 המכשירים שנתפסו בכספת החנות באילת, ולגבי מכשירים נוספים (למשל אלה המוזכרים בסעיף 14ב בעמוד 2 לנספח הסודי), מרחיבים את יריעת החשד ומחזקים את עילת התפיסה. לא אוכל לפרט הנמקתי בעניין זה מחשש לשיבוש החקירה, אך המעין בסעיף הנ"ל לנספח יבין כי הוא מחזק את החשד ש-130 מכשירים ספציפיים אלה שימשו או נועדו לשמש לביצוע עבירות, מצדיק כמובנת מאליה את תפיסתם, ובעקיפין גם את התפיסה כולה. לגבי החשש שהחזרת התפוסים עלולה לאפשר עבירה עתידית אפנה למשל לסעיף א'9 לנספח הסודי.

18. **בסיכום ביניים, לאור קיומו של חשד סביר ועילות תפיסה מוצקות ומשלא הוצעה חלופה ריאלית לתפיסה - אין מקום להשבת התפוס למבקש.**

19. נותר אפוא להכריע בטענות המבקשת הטוענת לזכות וסבורני שגם בעניין זה הדין עם המשיבה, ושהתפוסים אינם בבעלות המבקשת. בפסיקה (רע"א 1690/00 **קידוחי הצפון בע"מ נגד ורד גוילי**) נקבע כי כדי לטעון

לבעלות מכוח תניית שימור בעלות יש לעמוד במבחן אובייקטיבי, האם מהותית מדובר בעסקת מכר או בעסקת משכון, ובמבחן סובייקטיבי - מה היה אומד-דעת הצדדים. עוד נקבע בפסיקה (ע"א 46/11 ויטה פרי גליל נגד עו"ד חנית נוב) כי תניית שימור בעלות תוכח ככלל על ידי חוזה בכתב.

20. בענייננו, חוזה בכתב אינו בנמצא (מר בניהשווילי אישר זאת בעמ' 5 ש' 31-33 לפרוט'), ולא ניתן להשתית הטענה על הסכמות שבעל פה ואף לא על הכיתוב המופיע על גבי החשבוניות. בעניין זה מקובלות עלי לחלוטין טענות המשיבה בסעיף 23 לתגובתה מיום 13.4.22, וההפניות לפסיקה המופיעות שם. בהתקשרות עסקית ארוכת טווח ובהיקף כזה, לא ניתן להלום תניית שימור בעלות שאינה כוללת הסכמות מסודרות בכתב, לצד מנגנוני ניטור ברורים לגבי המלאי העסקי שמאפשרים לטוען לבעלות לדעת מה נעשה בקניינו ומתי, למנוע ערבובו בסחורה אחרת ועוד.

21. מהאמור לעיל מסקנתי היא שהתפוסים אינם בבעלות המבקשת ועל כן דין בקשתה להשיבם לידיה - להידחות.

22. שתי הבקשות להחזרת תפוס נדחות אפוא.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשפ"ב, 30 מאי 2022, בהעדר הצדדים.